

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Pc/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719206191
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719206191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľky B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P..F. XXXX/X, XXX XX T., proti dcére C.. Z. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. XXX/X, XXX XX S., zastúpená MÉSZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom P.O.Hviezdoslava 344/23, 960 01 Zvolen, IČO: 52488047, o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti rodiča k plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Vyživovacia povinnosť navrhovateľky B. C., nar. XX.XX.XXXX voči dcére C.. Z. D., nar. XX.XX.XXXX, určená rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k.12C/75/2016-230 zo dňa 28.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co/272/2017-268 zo dňa 21.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2017, sa počnúc dňom 01.06.2018 z r u š u j e.

V prevyšujúcej časti sa návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 20.12.2019 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľky zo dňa 19.12.2019, ktorým žiadala, aby súd zrušil jej vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére C.. Z. D. tak, ako bola táto určená súdom dňa 21.09.2017 v Banskej Bystrici sp.zn.16Co/272/2017 v sume 100,- € a zároveň požiadala aj o spätné vyplatenie výživného od zániku poberania rodičovského prídavku na dieťa, ktoré jej ako riadne zamestnanej osobe neprináleží.

Svoj návrh zdôvodnila tým, že dcéra študuje na VŠ SZU v Bratislave 2.ročník magisterské štúdium, no vedome a zámerne zatajila, že študuje externou formou, popri ktorej je zamestnaná a teda riadne zárobkovo činná. Rovnako od roku 2018 jej otcovi P.. S. D. zaniklo právo poberať rodičovský prídavok na dieťa. Dcéra ju nijakým spôsobom neoboznámila s novou situáciou a preto jej naďalej vypláca riadne a včas výživné ešte vo vyššej čiastke, ako jej bolo určené súdom, a to teda vo výške 120,- €. Na tento fakt prišla len náhodou na úrade sociálnych vecí a rodiny. Dcéru požiadala formou sms o dokladovanie jej denného štúdia a že nie je zárobkovo činná, na čo ona nereagovala. Z informácií študijného oddelenia jej fakulty sa dozvedela, že je riadne zamestnaná a študuje ďalej externou formou štúdia, s tým, že dennú formu magisterského štúdia na škole ani nemajú.

2. Dňa 19.02.2020 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie dcéry navrhovateľky zo dňa 17.02.2020, v ktorom uviedla, že súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti jej matky voči jej osobe.

3. Dňa 21.02.2020 bolo na tunajší súd formou elektronického podania doručené vyjadrenie právnej zástupkyne dcéry navrhovateľky zo dňa 20.02.2020, ktorá k veci okrem iného uviedla, že v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom bola klientka študentkou dennej formy štúdia na Univerzite

Konštantína Filozofa v Nitre, Fakulta sociálnych vied a zdravotníctva, pričom toto štúdium ukončila štátnou skúškou dňa 29.05.2018, na základe ktorej jej bol udelený titul Bakalár na promóciách dňa 04.07.2018. Po ukončení tohto bakalárskeho štúdia od 30.05.2018 bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie až do 23.09.2018, o čom klientka predložila súdu aj potvrdenie ÚPSVaR Zvolen. Po štátniciach bola klientka 2 mesiace na stáži v zahraničí vo Viedni a všetky výdavky s tým spojené znášal jej otec. Dňa 20.06.2018 bola podmienne prijatá na vysokoškolské 3-ročné magisterské štúdium externou formou so začiatkom štúdia v akademickom roku 2018/2019 na Slovenskej zdravotníckej univerzite, Fakulta ošetrovateľstva a zdravotníckych odborných štúdií. Z rozhodnutia o podmienčnom prijatí vyplýva, že podmienkou prijatia bolo, že musela preukázať absolvovanie bakalárskeho štúdia a prácu v príslušnom odbore najneskôr ku dňu zápisu na štúdium, ktorý sa konal koncom septembra 2018. Keďže podmienkou štúdia bola existencia pracovnej zmluvy na plný úväzok, zamestnala sa táto ako sestra bez špecializácie v Nemocnici Zvolen, a.s.. Jej pracovný pomer tam trval od 24.09.2018 do 28.10.2018. Následne si nechala uznať svoje ukončené bakalárske štúdium v Českej republike v hodnote 50,- € a v Rakúsku v hodnote 300,- €. Dôvodom bolo, že si v týchto krajinách hľadala prácu, pričom v októbri 2018 ju aj vo Viedni našla, ale nebolo jej popri nej umožnené študovať a preto tam nenastúpila.

Pokiaľ ide o externé štúdium na SZU, každý akademický rok hradila poplatky za školné a zápisné 585,- €, dvakrát za semester sa zúčastňuje tzv. sústredenia v trvaní 1 týždňa (7 dní, 6 nocí), pričom si uhrádza ubytovanie na internáte (t.j. 4 x ročne po 12,- €/noc). Každý semester sa zúčastňuje 4 skúšok, čo trvá 1-2 dni podľa potreby, kedy si opätovne hradí ubytovanie na internáte (t.j. 8 x ročne po 12,- €/noc). Ubytovanie s súvislosťou so štúdiom v priebehu akademického roka ju teda vyjde na 354,- €. S tým sú spojené aj výdavky na cestovanie cca 600,- € v priebehu akademického roka, buď na trase Zvolen-Bratislava-Zvolen, cca 40,- € alebo v súčasnosti Praha-Bratislava-Praha, čo je cca 60,- €. Okrem toho má výdavky aj na zakupovanie študijnej literatúry cca 40-50,- € ročne a pod. Celkovo výdavky spojené so štúdiom cca 2.000,- € v priebehu 1 akademického roka.

Na ozrejmenie uviedla, že klientka bola nútená zvoliť externú formu štúdia z dôvodu, že v SR nie je možné študovať dennou formou štúdia hneď po skončení bakalárskeho štúdia, ale až po roku praxe, kedy je možné opätovne prihlásiť sa na dennú magisterskú formu štúdia. V susednej ČR je takáto denná forma magisterského štúdia možná, avšak klientka nebola v prijímacích pohovoroch úspešná, hoci sa tam hlásila.

Po ukončení pracovného pomeru v Nemocnici vo Zvolene bola klientka vedená ako uchádzačka o zamestnanie od 29.10.2018 do 31.12.2018 a od 01.01.2019 je zamestnaná ako všeobecná sestra v Inštitute klinické a experimentálnej medicíny v Prahe.

Navrhovateľka s klientkou nie sú dlhodobo v kontakte. Navrhovateľka sa o ňu nezaujíma, ani o jej plány do budúcnosti. Klientka ju pozvala na svoju promóciu, ktorej sa ale ona nezúčastnila, preto nie je pravdou, že by vedome a zámerne zatajila informácie o svojom živote.

Pokiaľ navrhovateľka poukazovala na zánik práva poberať prídavok na dieťa vo vzťahu k otcovi ich klientky, tento zánik nároku nemá nič spoločné so schopnosťou ich klientky samostatne sa živiť a teda zánikom vyživovacej povinnosti navrhovateľky.

Navrhovateľka výslovne v návrhu neuviedla deň, od ktorého požaduje vyživovaciu povinnosť k dcére zrušiť, hoci z jej návrhu možno vyvodíť, že pravdepodobne to požaduje od 01.06.2018. Podľa ich názoru však zrušenie vyživovacej povinnosti k tomuto dňu nie je dôvodné, nakoľko v ten deň neboli splnené podmienky na to, keďže vtedy klientka ešte nenadobudla schopnosť samostatne sa živiť, lebo mala ukončený len prvý stupeň vysokoškolského štúdia, o svojom ďalšom štúdiu sa rozhodovala a podnikala príslušné kroky na to, aby mohla v štúdiu riadne pokračovať.

Na okraj uviedli, že počas celej doby od ukončenia bakalárskeho štúdia si ku klientke plnil svoju vyživovaciu povinnosť aj jej otec S. D., poskytovaním ubytovania, stravy, či finančných prostriedkov, pokiaľ sa zdržiavala na území SR a neskôr finančnou hotovosťou pri príležitosti návštev doma.

Ako uviedla aj samotná navrhovateľka, jej dcéra ešte vysokoškolské štúdium neukončila, hoci študuje externou formou a vzhľadom na uvedené okolnosti bola nútená študovať popri práci, a teda podľa ich názoru vyživovacia povinnosť navrhovateľky voči dcére trvá aj naďalej, keď v menšom rozsahu. Keďže dcéra navrhovateľky pracuje, avšak zo svojho príjmu s finančnou podporou otca si dokáže pokrývať svoje nevyhnutné výdavky na život a štúdium, súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľky k nej, avšak najskôr odo dňa 20.12.2019, t.j. odo dňa začatia tohto súdneho konania, keď poukázali na znenie § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, s tým, že vzhľadom na ich analogickú aplikáciu na tento prípad neexistuje podľa ich názoru ani zákonný podklad na to, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľky k dcére za obdobie pred podaním návrhu v tejto veci.

Navrhovateľka podaným návrhom žiada nielen zrušenie jej vyživovacej povinnosti, ale aj spätné vyplatenie výživného, hoci túto svoju požiadavku bližšie nešpecifikuje a preto sa nevedia k tomu bližšie vyjadriť. Odhliadnuc od toho však podľa ich názoru tento nárok navrhovateľky nie je dôvodný, keďže v prvom rade musí súd ustáliť, či vôbec a ak áno od akého dňa bude vyživovacia povinnosť navrhovateľky zrušená a z tohto dôvodu žiadali, aby súd v tejto časti návrh zamietol resp. odmietol, vzhľadom na nedostatočnú špecifikáciu žalobného návrhu v tejto časti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhli, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľky voči jej dcére počnúc dňom 20.12.2019 a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 09.03.2020, na ktoré sa dostavila navrhovateľka, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Na pojednávanie sa nedostavila dcéra navrhovateľky, ktorá mala tiež doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, avšak dostavila sa jej právna zástupkyňa, ktorú súd nepredvolával, nakoľko plnomocenstvo na zastupovanie bolo súdu doručené až následne. Napriek tejto skutočnosti právna zástupkyňa dcéry navrhovateľky súhlasila s tým, aby súd v tento deň pojednával. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti dcéry navrhovateľky.

5. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložili účastníci konania, resp. ktoré si vyžiadal súd z úradnej povinnosti a to: potvrdenia o pohyboch na účte a trvalých príkazoch z č.l.2-9, potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa z 20.12.2019 ÚPSVaR Zvolen z č.l.10, potvrdenie o neuplatnení nároku na prídavok na dieťa zo dňa 20.12.2019 ÚPSVaR Zvolen z č.l.11, rozhodnutie o podmiennejom prijatí na vysokoškolské štúdium zo dňa 20.06.2018 Slovenská zdravotnícka univerzita z č.l.33, potvrdenie ÚPSVaR Zvolen z 03.10.2018 z č.l.34, potvrdenie Nemocnica Zvolen, a.s. zo dňa 29.10.2018 z č.l.35, potvrdenie ÚPSVaR Zvolen zo dňa 07.01.2019 z č.l.36, pracovnú zmluvu zo dňa 28.12.2018 z č.l.37-40, tiež sa oboznámil s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.12C/75/2016, ako i s prednesom navrhovateľky a právnej zástupkyne dcéry navrhovateľky na pojednávaní, pričom zistil tento skutkový stav.

Z bankových potvrdení o trvalých príkazoch resp. zrealizovaní transakcií súd zistil, že sú tam zdokladované platby týkajúce sa výživného navrhovateľky voči jej dcére v období od decembra 2017 do júla 2019.

Z potvrdení ÚPSVaR Zvolen zo dňa 20.12.2019 súd zistil, že potvrdili, že P. S. D. poberal prídavky na dieťa Z. D. od 01.04.2004 do 31.05.2018 a H. D. od 01.04.2004 do 31.01.2027, a tiež že pani Z. D., nar. XX.XX.XXXX si neuplatnila nárok na prídavok na dieťa.

Z rozhodnutia Slovenskej zdravotníckej univerzity o podmiennejom prijatí na vysokoškolské štúdium v akademickom roku 2018/2019 zo dňa 20.06.2018 súd okrem iného zistil, že bolo adresované dcére navrhovateľky, ktorá bola podmiennejne prijatá na 3-ročné magisterské štúdium v študijnom programe ošetrovateľstvo, externou formou štúdia na Slovenskú zdravotnícku univerzitu v Bratislave, Fakultu ošetrovateľstva a zdravotníckych odborných štúdií v danom akademickom roku s odôvodnením, že v čase overovania splnenia všetkých podmienok na prijatie na štúdium magisterského študijného programu nepreukázala splnenie všetkých podmienok na štúdium, a to úspešné absolvovanie bakalárskeho štúdia v príslušnom odbore a prácu v príslušnom odbore.

Z potvrdení ÚPSVaR Zvolen zo dňa 03.10.2018 a 07.01.2019 súd zistil, že týmto potvrdili, že C.. Z. D., nar. XX.XX.XXXX bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 30.05.2018 do 23.09.2018 vrátane a od 29.10.2018 do 31.12.2018 vrátane.

Z potvrdenia vydaného Nemocnicou Zvolen, a.s. dňa 29.10.2018 súd zistil, že C.. Z. D., nar. XX.XX.XXXX bola ich zamestnancom od 24.09.2018 do 28.10.2018 na hlavný pracovný pomer ako sestra bez špecializácie, s tým, že dôvodom skončenia pracovného pomeru bolo jeho zrušenie v skúšobnej lehote bez udania dôvodu.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 28.12.2018 súd zistil, že bola uzavretá medzi C.. Z. D., nar. XX.XX.XXXX ako zamestnancom a Inštitútom klinickej a experimentálnej medicíny, IČ: 00023001 so sídlom v Prahe, kde ako druh práce je uvedené všeobecná sestra, miesto výkonu práce Praha, deň nástupu do práce 01.01.2019, s tým, že pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú do 31.12.2019.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.12C/75/2016 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté rozsudkom č.k.12C/75/2016-230 zo dňa 28.03.2017, ktorým súd zaviazal B. C., nar. XX.XX.XXXX prispievať Z. D., nar. XX.XX.XXXX mesačným výživným 70,- €, splatným vždy do 15-dňa príslušného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia. Tento rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského

súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co/272/2017-268 zo dňa 21.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2017, s tým, že odporkyňu súd zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 100,- € od 24.03.2016 vždy do 15-teho dňa v tom ktorom mesiaci k rukám navrhovateľky a zároveň povolil matke splácať zročné výživné za obdobie od 24.03.2016 do 21.09.2017 spolu vo výške 540,- € mesačne po 20,- € spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky až do zaplatenia.

Z prednesu navrhovateľky na pojednávaní súd zistil, že návrh podala z dôvodu, že dcéra sa vo veku 18 rokov od nej odsťahovala a už ju nijakým spôsobom nekontaktovala, nenavštevujú sa, s tým, že je pravdou, že po ukončení bakalárskeho štúdia jej poslala oznámenie o ukončení štúdia, ale nie pozvánku na promóciu. Aj keď ona vyvíjala snahy, aby sa stretli na neutrálnej pôde napr. u babičky alebo niekde, tak ona to vždy urobila tak že, buď odišla alebo si presunula termín. Vedome jej neoznámila, že ukončila denné štúdium na vysokej škole a keď ju ona po promócií kontaktovala esemeskou a žiadala o stretnutie, tak jej odpísala, že do konca augusta bude na stáži v zahraničí a aj keď chcela, aby sa jej potom ozvala, ona to už neurobila. O tom, že pokračuje ďalej externou formou štúdia sa dozvedela náhodou, keď vybavovala si prídavky na mladšiu dcéru a táto sa jej ozvala až na Silvestra, kedy jej oznámila, že už jej nemusí viac platiť. Na otázku súdu špecifikovala, že vyživovaciú povinnosť k dcére žiada zrušiť od 01.06.2018. Pripustila, že dcéra istý čas mohla riešiť akým spôsobom bude pokračovať v štúdiu, ale už v septembri až októbri 2018 bola zamestnaná a potom aj celý rok 2019 mala pracovnú zmluvu na trvalý pracovný pomer, čiže vedela, že má stály príjem. Jej keď v januári 2019 zvýšili o 10 % plat, tak jej dobrovoľne bez súdneho rozhodnutia začala prispievať sama vyššou sumou, ale ona sa jej ani neozvala, že jej nemusí už platiť viac, lebo že pracuje alebo čokoľvek.

Z prednesu právnej zástupkyne dcéry navrhovateľky na pojednávaní súd zistil, že táto sa v celom rozsahu pridrжала ich písomného vyjadrenia, s tým, že trvala na tom, že vyživovaciú povinnosť nie je možné zrušiť k 01.06.2018, lebo v danom čase ešte nebolo zrejmé, akým spôsobom bude klientka pokračovať v štúdiu a rovnako to nie je možné z dôvodu, že voči plnoletému dieťaťu nemožno vyživovaciú povinnosť zrušiť predtým ako podania návrhu, teda žiadali túto zrušiť až k 20.12.2019, hoci keďže sa jej klientka stále pripravuje na budúce povolenie, podľa ich názoru vyživovacia povinnosť trvá naďalej, aj keď v menšom rozsahu. Napriek tomu klientka súhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti odo dňa podania návrhu na súd.

6. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa § 157 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“), rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

7. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že títo sú v príbuzenskom vzťahu matka - dcéra, teda medzi nimi sa jedná o zákonnú vyživovaciú povinnosť rodiča k plnoletému dieťaťu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v období od 30.05.2018 do 23.09.2018 a následne od 29.10.2018 do 31.12.2018 bola dcéra navrhovateľky vedená ÚPSVaR Zvolen v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v období od 24.09.2018 do 28.10.2018 bola táto zamestnaná v Nemocnici Zvolen, a.s. na hlavný pracovný pomer. Od 01.01.2019 mala dcéra navrhovateľky uzavretý pracovný pomer s Inštitútom klinickej a experimentálnej medicíny v Prahe, s tým, že pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú do 31.12.2019.

Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Jedná sa teda o situáciu, keď dieťa získa pravidelný príjem, či už zo závislej činnosti, z podnikateľskej činnosti, avšak tiež sa za takýto príjem považuje aj príjem zo sociálnych dávok poskytovaných štátom v prípade, že sa dotýčná osoba po ukončení prípravy na budúce povolanie neuplatní na trhu práce.

V súdnej veci mal súd preukázané, že dcéra navrhovateľky k 30.05.2018 ukončila bakalárske štúdium štátnou záverečnou skúškou a následne od 30.05.2018 bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Neskôr v mesiaci september až október 2018 sa zamestnala v Nemocnici Zvolen, a.s., potom opätovne bola zaradená, po ukončení tohto pracovného pomeru, do evidencie uchádzačov o zamestnanie, a to až do 31.12.2018 a od nasledujúceho dňa bola opätovne zamestnaná v Inštitúte klinickej a experimentálnej medicíny v Prahe, pričom samotná dcéra navrhovateľky nespochybnila, že

tento pracovný pomer trvá, i keď v zmysle pracovnej zmluvy mal byť uzavretý len na dobu určitú do 31.12.2019.

S poukazom na to súd návrh navrhovateľky v časti týkajúcej sa zrušenia jej vyživovacej povinnosti voči dcére počnúc dňom 01.06.2018 považoval za dôvodný a tomuto preto vyhovel, keďže dospel k záveru, že k tomuto dňu zákonná vyživovacia povinnosť navrhovateľky ako matky voči dcére zanikla, nakoľko táto nadobudla schopnosť sama sa živiť. Súd sa totiž nestotožnil s obranou dcéry navrhovateľky prezentovanú prostredníctvom jej právnej zástupkyne na pojednávaní preto, že sa stále pripravuje na budúce povolanie, i keď externou formou štúdia, vyživovacia povinnosť matky voči nej nezanikla, i keď je v menšom rozsahu, pričom žiadala prihladiť k tomu, že v Slovenskej republike nie je možné študovať dennou formou štúdia hneď po skončení bakalárskeho štúdia, ale až po roku praxe a v zahraničí, kde je takáto forma možná, nebola v prijímacích pohovoroch úspešná. Súd by k tejto skutočnosti mohol prihladiť s poukazom na tzv. elasticitu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, v zmysle ktorej môže časom dôjsť k obnoveniu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, napríklad práve v dôsledku toho, že po určitom čase sa dieťa rozhodne pokračovať v príprave na budúce povolanie na vysokej škole, čo však nebol tento prípad, nakoľko v súdnej veci dcéra navrhovateľky pokračovala v štúdiu kontinuálne, avšak od školského roku 2018-2019 pokračuje v magisterskom štúdiu externou formou. To znamená, že na dcéru navrhovateľky je potrebné nahliadať tak, že sa jedná o osobu, ktorá je už schopná samostatne sa živiť, a to bez ohľadu na to, že vo vyššie špecifikovaných časových obdobiach nebola zamestnaná, keďže bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Rovnako sa súd nestotožnil s právnym názorom dcéry navrhovateľky prezentovaný tiež prostredníctvom jej právnej zástupkyne, podľa ktorého by súd nemohol zrušiť vyživovaciu povinnosť k plnoletému dieťaťu skôr ako od podania návrhu na súd, keď naopak súd zastáva názor akceptovaný aj v právnej teórii, či v judikatúre, že rozhodným okamihom je kedy nastala zmena pomerov, s tým, že od tohto dátumu je potom možné zmeniť resp. zrušiť vyživovaciu povinnosť, s výnimkou, že u plnoletých detí je súd viazaný návrhom, ktorý nemôže prekročiť, a to v tom zmysle, že pokiaľ by navrhovateľka žiadala zrušiť vyživovaciu povinnosť od neskoršieho dátumu ako od zmeny pomerov, v takom prípade by súd musel akceptovať tento dátum.

Na okraj súd uvádza, že bežne v rámci rodinných vzťahov, ktoré nie sú narušené, rodič dobrovoľne prispieva plnoletým deťom aj nad rámec zákonom stanovenej vyživovacej povinnosti, aj po tom, čo plnoleté deti sú už schopné samostatne sa živiť, napríklad formou poskytovania stravy, ubytovania, prípadne aj finančnej hotovosti, avšak nie je možné opomenúť fakt, že pokiaľ sú vzťahy medzi rodičmi a deťmi z akýchkoľvek dôvodov narušené a je nutná ingerencia štátu prostredníctvom súdneho rozhodnutia, musí súd vychádzať výlučne zo zákonných ustanovení a preto s poukazom na túto skutočnosť súd vyživovaciu povinnosť navrhovateľky voči jej plnoletej dcére počnúc dňom 01.06.2018 zrušil.

Súd návrh zamietol v časti, v ktorej sa navrhovateľka domáhala spätného vyplatenia výživného za obdobie odkedy jej mala vyživovacia povinnosť voči dcére zaniknúť, keď súd mal za to, že v tejto časti bol návrh podaný predčasne, nakoľko v prvom rade musí nadobudnúť právoplatnosť súdne rozhodnutie, ktorým bude vyživovacia povinnosť navrhovateľky voči dcére zrušená tak, aby bol zrejmý čas odkedy by mal nárok na vrátenie vyživovacej povinnosti, a následne v akej celkovej výške, vzniknúť, a pokiaľ potom bude navrhovateľka trvať na vrátení už predtým uhradeného výživného v príslušnej výške, mala by poskytnúť dcére primeranú lehotu na jej dobrovoľné splnenie si tejto povinnosti a až prípadne pokiaľ k tomu by nedošlo, mohla by tento svoj nárok uplatniť súdnou cestou.

8. Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 58 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 52 C.m.p., žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

V súlade s § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 63 C.m.p.),
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému alebo o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 370 a nasl. C.m.p..